

V kapitolách „Lidská podoba, Portrét“ je spousta zajímavých informací, postřehů i úvah, ale celkově je text dosti fragmentovaný a prospěla by mu větší utříděnost a jasné směřování. Mnohem ucelenější je část pojednávající o historickém vývoji ztvárnění lidské podoby. Je škoda, že v zajímavé části „Rodinné fotografie“ opět chybí jasný koncept, kdyby tato část byla více propojena s „Výzkumnou sondou“, a naopak sonda byla více podložena teoretickou úvahou, prospělo by to oběma kapitolám, i celé práci. Dost nejasné je rozdělení do čtyř „typologií“ v kapitolách pojetí předků, příklady uměleckých děl jen částečně rozvíjejí a objasňují koncept autorky.

Motivace k vytvoření 4 portrétů je jasná a hluboká, i když si v textové části, ve které vysvětluje své pohnutky, postoje a postupy, Zuzana Burjanová někdy protiče. Samotné portréty mají výbornou úroveň.

V didaktické části se Zuzana Burjanová vyvarovala určité nejasnosti v chápání tématu, její zadání jsou přesná, koncept jasný. Využívá získané zkušenosti nejen z oblasti vytváření obrazu člověka, ale z celého výtvarného provozu, z vlastní tvorby i z osobní pedagogické zkušenosti.